

гласове и охкания! Турчина се моляше на Аллаха и Мохамеда, да го избави отъ тази опасностъ, че ще му заколи много курбани; Израилтянитъ кръстяхъ и викахъ на помощъ Сабаота и Мойсея, а ний Гръцитъ, Анадолиитъ, Власитъ и Българитъ плачахми и се моляхми на Дѣда-Господа и най много на Святи Никола, покровителя на пѣтницитъ по морето! пѣкъ матрозитъ се смѣяхъ съ насъ, като страхопѣзлювци и хора, които не познавами, кога има опасностъ въ морето и кога нѣма, защото тѣ си слѣдвахъ, да си обѣдватъ сладко, сладко подиръ Капетана, да си пиятъ опрѣдѣленото имъ винце, да си пушатъ Цигаритъ и да си пѣжтъ.

Шуменъ, 24-й Юния 1842 г.

Днесъ навечеръ стигнахми тукъ и кондисахми у Хаджи Друмева ханъ. Димчо Хаджи Стояновъ, интигентинъ момъкъ и който се училъ въ Браила и Галацъ: на Гръцки, Български и Влашки, щомъ се научилъ, че дошелъ младъ учителъ, Българинъ изъ Цариградъ за Котелъ, потърсва ме, намѣрва ме на хана и ме завожда у тѣхъ си. Тамъ Намѣрихъ баща му на креветъ боленъ, който до тогава е конкуриралъ съ Хаджи Савва Караманлията, двама чорбаджии, които имахъ голѣмо влияние при Правителството, обаче минувахъ за чисти Българи, като женени въ Шуменъ и имахъ синове и дъщери, които не бѣхъ ги оставили безъ учение и безъ езикъ, ако и единия (първия) да бѣше се прѣселилъ отъ Разградското Арнауткѣой, а другия дошелъ отъ Анадолука. Първия имаше трима синове: Анастаса и Андрейка, които носѣхъ дълги антерий и джубета, а трѣтия съ френски дрѣхы облеченъ, който много ме обикна и ми каза: „ний кога да е, ще ви доведемъ отъ Котелъ въ Шуменъ за главенъ учителъ и пѣвецъ“. Втория, тоже имаше трима синове: Панайотаки, Антоиаки и Костаки и три дъ-